

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-684/DH/DH

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 15 april 2024 in de zaak 23-684/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

en

klaagster

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 10 april 2023 hebben klagers bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 10 oktober 2023 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K090 2023 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 4 maart 2024. Daarbij waren klager en verweerder aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 03 tot en met 05 (inhoudelijk) en 1 tot en met 7 (procedureel).

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klagers hebben zich in maart 2020 tot verweerder gewend voor bijstand in hun belastingzaken. Later heeft verweerder de opdracht aanvaard om klagers bij te staan in hun geschil met de woningbouwcorporatie. Bij het tonen van foto's van de woning van het huis van klagers, heeft verweerder na overleg met een collega geadviseerd de woningcorporatie aan te spreken op de (ernstige) gebreken aan de huurwoning. Nadien is de woningcorporatie in kort geding gedagvaard.

2.3 Kort voor de zitting bij de rechtbank heeft de woningcorporatie een aanbod gedaan om de gebreken aan de huurwoning te herstellen. Verweerder heeft klagers geadviseerd om in te gaan op het schikkingsaanbod. Klagers hebben het aanbod afgewezen, omdat zij een andere vervangende woning aangeboden wilden hebben van de woningcorporatie.

2.4 Op 19 oktober 2020 heeft een zitting plaatsgevonden bij de rechtbank. Tijdens een schorsing van de zitting is geprobeerd om tot een schikking te komen. De schikking is niet getroffen.

2.5 Bij vonnis in kort geding van 25 februari 2021 zijn klagers in het ongelijk gesteld.

2.6 Op 13 maart 2021 schreef klager aan verweerder:

“Na met mijn moeder, [klaagster], gesproken te hebben over [ons] gesprek van donderdag. Mijn moeder heeft na veel overwegingen besloten dat zij u, [verweerder] niet als vertegenwoordiger van haar zaak wilt. Er zijn veel fouten gemaakt en [er] worden nog steeds veel fouten gemaakt in haar zaak. Ik, [klager], ben gemachtigde van mijn moeder en heb hier niks op in te brengen. Gaarne verzoek [ik] hierbij dat het dossier volledig naar mijn postadres wordt verzonden. [...]”

2.7 Op 15 maart 2021 schreef verweerder aan klager:

“[...] Zoals vorige week besproken dient er m.i. er te worden bekeken of het zin heeft om hoger beroep in te stellen. De rechtbank heeft m.i. ten onrechte de schuld volledig bij jullie gelegd. Het instellen van appel dient binnen vier weken te gebeuren. Dat betekent dat uiterlijk 25 maart een appeldagvaarding dient te worden uitgebracht. [...] Als een nieuwe advocaat de zaak oppakt ben ik dadelijk bereid om met hem te praten om hem op de snel juridisch op de hoogte te brengen. Tevens kan ik digitaal de stukken aan hem zenden. [...]”

2.8 Op 30 april 2021 schreef verweerder aan klager:

“Jullie hebben mij aangaande de huurzaak een motie van wantrouwen gegeven. Ik kan op die manier niet verdergaan. Jullie hebben mij enerzijds geïnstrueerd dat ik A moest doen en toen de zitting kwam was het B. Jullie waren niet bereid tot een compromis met [de woningbouwcoöperatie] ook al adviseerde ik jullie dat wel te doen. Ik heb dit al verscheidene malen uitgelegd en met u besproken. Als mensen zeggen dat ik het verkeerd heb gedaan (wat ik niet zie – ik heb alle informatie in het kort geding verwerkt en heb het petitum uitdrukkelijk met u doorgenomen; ik heb u ook aangegeven welk deel van de vordering haalbaar was en welke niet) dan is het aan hen dit verder op te pakken.

Het werkt niet om mij (ten onrechte) van fouten te beschuldigen en dan te vragen of ik met de zaak wil verdergaan. Jullie zijn bovendien niet bereid naar mijn aanwijzingen wat haalbaar is en wat niet te luisteren. Mijn antwoord is met alle respect dan ook nee. Mocht iemand anders bereid zijn de zaak verder op te pakken dan kan ik deze natuurlijk daarbij helpen door met hem te bellen en hem stukken toe te zenden.”

2.9 Klagers hebben geen hoger beroep ingesteld tegen het vonnis in kort geding van 25 februari 2021. Evenmin zijn zij een bodemprocedure tegen de woningbouwcoöperatie begonnen.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagers verwijten verweerder het volgende.

- a) Verweerder heeft de belangen van klagers onvoldoende behartigd. Verweerder was slordig door niet goed voorbereid te zijn tijdens de zitting en hij kwam niet goed uit zijn woorden. Ook heeft hij zich onvoldoende ingezet bij de zitting doordat hij een black-out kreeg. Klager heeft hierdoor de zaak zelf moeten bepleiten;
- b) Verweerder is nalatig geweest door geen hoger beroep in te stellen tegen het vonnis in kort geding van 25 februari 2021;
- c) Verweerder heeft een valse belofte gedaan, omdat hij geen huurrechtadvocaat is.

3.2 Klagers verzoeken verder om een vergoeding van de materiële en immateriële schade die zij (als gevolg van de staat van de huurwoning) over de afgelopen 29 jaar hebben geleden en over de jaren die nog zullen volgen. Ook verzoeken klagers dat

het kort geding omtrent het huurgeschil opnieuw wordt gevoerd en om daartoe aan hen een advocaat toe te wijzen.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De raad hanteert bij de beoordeling van de klacht als maatstaf dat, gezien het bepaalde in artikel 46 Advocatenwet, de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij die beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan zijn niet onbeperkt, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (vergelijk HvD 5 februari 2018, ECLI:NL:TAHVD:2018:32).

5.2 Aan de hand van deze maatstaf zal de raad de klacht beoordelen. Daarbij wordt opgemerkt dat binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden. De raad toetst daarom of verweerder heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijke handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. (vergelijk HvD 3 april 2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:80).

Klachtonderdeel a) – optreden ter zitting

5.3 Klagers stellen – samengevat – dat verweerder de zitting niet goed had voorbereid, een black-out had en geen woord kon uitbrengen. Daarom moest klager de zaak zelf bepleiten. Verweerder betwist dat dit zo is gegaan. Gelet op de betwisting van verweerder en het ontbreken van enige onderbouwing van dit klachtonderdeel, zoals een proces-verbaal van de zitting of een stelling wat verweerder dan precies niet zou hebben aangevoerd, kan de raad niet vaststellen of verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dat klager zich op de zitting niet gesteund voelde door verweerder, zoals klager dat op de zitting bij de raad heeft toegelicht, is onvoldoende om tot een gegrond tuchtrechtelijk verwijt te komen. De raad merkt daarbij nog op, dat het feit dat de kortgedingrechter tijdens de zitting vragen over de feitelijke kant van de zaak aan klager – in plaats van aan verweerder als zijn toenmalig advocaat - heeft gesteld, niet ongebruikelijk is. Zulke vragen zijn in het algemeen beter door i.c. de bewoner te beantwoorden. Klachtonderdeel a) is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel b) – niet instellen van hoger beroep

5.4 De raad stelt vast dat klagers voor het verstrijken van de hogerberoepstermijn hebben besloten, en dit ook aan verweerder hebben laten weten, dat verweerder klaagster niet langer mocht vertegenwoordigen. Verweerder heeft de beëindiging van de opdracht daarop aan klagers bevestigd, waarbij hij hen nog heeft gewezen op de beroepstermijn. Tijdens de zitting bij de raad heeft klager toegelicht dat het vonnis zo

evident fout was dat klagers geen vertrouwen meer hadden in verweerder toen hij eerst nog wilde nadenken over het instellen van hoger beroep. Klagers kunnen dan niet achteraf beklag doen dat verweerder geen hoger beroep voor hen heeft ingesteld. Klagers wilden immers dat hij geen werkzaamheden meer voor hen zou verrichten. Dat de advocaat eerst enige bedenktijd nam om te onderzoeken of een hoger beroep zinvol is, ook al vinden klagers dat het vonnis evident onjuist is, is juist zorgvuldig. Klachtonderdeel b) is ongegrond.

Klachtonderdeel c) – valse belofte over het zijn van huurrechtadvocaat

5.5 Klagers stellen tot slot dat verweerder valse beloftes zou hebben gedaan dat hij een huurrechtadvocaat is. Het is de raad echter niet gebleken dat verweerder een dergelijke belofte heeft gedaan. Bovendien heeft verweerder onweersproken aangegeven dat hij al sinds 2017 huurrechtzaken doet, het huurrecht in het rechtsgebiedenregister heeft geregistreerd en een specialisatie voor huurrecht heeft gekregen bij de Raad voor Rechtsbijstand. De omstandigheid dat klagers geen gelijk hebben gekregen in het kort geding, maakt niet dat verweerder daarom niet deskundig is. Klachtonderdeel c) is ongegrond.

Afsluitende opmerkingen en conclusie

5.6 Klagers verzoeken tot slot nog een schadevergoeding, dat het kort geding omtrent het huurgeschil opnieuw wordt gevoerd en willen daartoe een advocaat toegewezen krijgen. De tuchtrechter oordeelt echter alleen over het handelen van advocaten. Alleen al omdat de klacht ongegrond is, gaat de raad voorbij aan het verzoek om schadevergoeding. Overigens is de mogelijkheid tot toekenning van schadevergoeding in het tuchtrecht in zijn algemeenheid beperkt. De raad kan evenmin het kort geding laten overdoen. Verweerder heeft bovendien in zijn antwoord op de klacht uitgelegd aan klagers op welke wijze zij hun zaak opnieuw aan de rechter kunnen voorleggen. Als klagers een advocaat nodig hebben, dan kunnen zij zich wenden tot het Juridisch Loket of, als het voor hen onmogelijk is om een advocaat te vinden, tot de Haagse deken. Deze zaken doen in het kader van de beoordeling van de tuchtklacht echter niet ter zake.

5.7 Op grond van het voorgaande, zal de raad de klacht ongegrond verklaren.

BESLISSING

De raad van discipline verklaart de klacht ongegrond.

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, voorzitter, mrs. E.A.L. van Emden, M.G. van den Boogerd, A. Schaberg, A.N. Kampherbeek, leden, bijgestaan door mr. M.A.A. Traousis als griffier en uitgesproken in het openbaar op 15 april 2024.